

μην τους περηγουριζουσιν, και μην τους καμνον ζημνηαν και κα-
 κον, αμη να τους αφηνουν ης τω θελημα των, σαν χηταζωντε, ετζη να
 ερχωντε ος τους τοπους μου και αυθεντες μου. και απε των Κωρ-
 φων .απανου τα παραβηα, ωπου πρωπατου ης τον Στενων Λεμον, θελη
 βενετηκα να υνε, θελη απο αλων τοπον να υνε, ωπου ης την Βενετηαν
 παση, και ερχουντε δηαπραματηες απε μας, κανης να μην τα περη-
 γηωρηζη, ουδε να τα ζημνηωση, και αν αποθανη υςπραματευτης, και
 ελθη πητρωπος του, δηα να γηρευγη τα ιηποια του ωμος απ εκηνον
 των πητρωπον, δηα να δήξη την επητρωπήαν του, να του δουμεν με
 την κρηση του θεου. ωλα ετούτα, ωπου εγραφτηκαν εδω, αν τα στερ-
 ξουν ο αυθεντες της Βενετης, και εγω εκοινων την φιληαν και αγα-
 πην στεργω την, και με μεγαλους ορκους ωμνεω, ωτη μα των ενα
 θεων, ωπου επλασεν τηνη γην και των ουρανων, ωτι με των τουζη
 της Βενετης και με τους αλους αυθεντες της Βενετης και με τους
 ανθρωπους των και με τα καστρα των και με τους ανθρωπους, ωπου
 ενε ης τους κωσμονς και τοπους των, και με ωλους, οπου σηκονουν
 του αγηου Μαρκου των φλαμπουλων, απ εμενα και απε τους σαντζακ-
 πεηδες μου και απε τους σουπασηδες μου και απε τους ανθρωπους
 τους εκηνων τους τοπους και τα κάστρηα κακων και ζημνηαν να
 μην πησουσην. ετουτω τω χαρτη απο εδηκου μας του μεγαλου πρω-
 φητην των καιρων, ωπου εδηαβην απε των κωσμον, ης τα κοσηα και
 ωχτο χρωνους ης τας ηκοση τεσερης των μηναν, ωπου τω λεγωμεν
 εμης τζουματη ελαχηρ, και απε του Χρηστου των καιρων χηληα πεν-
 τακοσηα και δτω χρωνους ης των μηναν δηκαιωρη ης τας δεκα τεσ-
 σερης του ημερες ης την μεγαλη Πολη εγραφτηκαι, και σωστον
 εγηνη και . . . . .

Reliqua desunt.

Orig. chart. tabularii Veneti.

XXXV. (1502) 20. decembris.

Bajazet II. sultanus a Venetis petit, ut Turcis tradant insulam Mitylenam.

Σουλταν Παϊαζητ, θεου χαρητι βασιλευς μεγιστος και αυτοκρα-
 τωρ αμφοτερων των υπυρων, 'Ασιας και 'Εβροπης, και των εξης, εις
 τον υφιλοτατον και εκλαμπροτατον και υπερτιμον δουκα της εκλαμ-

προτατης αὐθεντίας τῶν Βενετιῶν, κύριο Λεοναρδο Λαουρεντηνο, χαι-
 ρην. γνωστον ἔστο τι σει ἐκλαμπροτι, πως προ της ἀλης, ὅπου ἐστι-
 λατε εἰς τὴν βασιλιαν μου τὸν σεγρεταριον σας μισερ Ζαχαρια, τότε
 ἤχαμεν παρεγγίλι αὐτον περὶ το νισην, λεγομενον Λεσι, πως ἐκπαλαι
 καὶ παντοτε να ἔναι ἐδικον μας, εἰς αὐτο ἤχαμεν παρεγγίλι το να
 λιπετε απε ἐκηνον το νισην παντελος. μετα ταυτα παλην ὅταν ἦλθεν
 ὁ αποκρисиαριον σας, ὁ μισερ Ἄνδρεας, το ὁμιος ἐπαρεγγίλαμεν καὶ
 αὐτον, ὅτη ἀπο ἐκηνό το νισην να λιπετε παντελος. τορα γουν παλην
 ἐπαρεγγίλαμεν του παρον σκλαβου μου Γιακουπι καὶ ετουτην τὴν
 ἠποθεσην, τον ὅπιον στελομεν αποκρисиαριον προς τὴν ἐκλαμπροτι
 σου, το να ληπετε απε ἐκιδεν κατα αποφασεος. ληπον τουτο το ὄρι-
 ζομεν, αλεος οὐ δονατε γενει. δι ετουτο ἔναι χρια, να ὄρισῃς ἢ ἐκλαμ-
 προτισου τους αγνοσας, ὅπου ηνε μεσ[ον] εἰς ἐκηνό το νισην, να
 επαρουν τα τιποτα σας καὶ πραματα σας, καὶ να εὔγουν ἀπο εκιδεν
 παντελος, καὶ να ἐπαρτε το χερην σας καὶ τον ὄρισμον σας απο
 ἐκηνό το νισην, να λιφετε παντελος. ὁ τε μεν ἠδοντες τὴν παρουζαν
 μου γραφην καὶ ὄρισμον της βασιλιας μου, καὶ απο ἐκηνό τον νισην
 δεν λιφετε, θελο ὄρισει καὶ [θε]λουν το καφι καὶ χαλασι καὶ ριμα-
 ξουν παντελος. αλιθια ἢ αγαπει καὶ ἢ φιλια, ὅπου ἐχομεν δια μεσου
 μας, θελι ἦστε στερεα καὶ βεβεα, επιδην μετα-τουτο δεν ενε ὅτι να
 χαλασι, καὶ ουτος μελλει ἦστέν πληροφορομενι. ἐν Κ ο σ τ α ν-
 τ η ν ο η π ο λ ι δ ο κ α ι β ρ ι ο ο κ'.

Orig. chart. tabularii Vindobonensis.

XXXVI. (1502) 21. decembris.

*Achmet Pascha, primus vezires, poscit, ut Turcis reddantur insulae Sancta
 Maura et Cephallonia.*

Ἄχματ πασιας καὶ προτος βεζηρης του ἐκλαμπροτατου καὶ
 μεγαλου αὐ[θεν]τὸς προς τον εὔγενεστατον καὶ ἐντιμοτατον καὶ κατὰ
 θεον ἀδελφον μίσερ Ἄνδρεαν Γριτι, κανσολιαριον της ἐκλαμπροτα-
 της αὐθεντίας τῶν Βενετιῶν, χαιρην. κατὰ το παρων γινοςκης καλὰ
 ἢ ἀντιλιψισου τὴν ἀγανακτησην, ὅπου ἔλαβα, ἔσοντας εἰς το μεσον,
 δια να πισω φιλιαν καὶ αγαπην δια μεσου του ἐκλαμπροτατου αὐ-
 θεντος μου καὶ της αὐθεντίας τῶν Βενετιῶν, το ὅποιον ἔλαβα πολὴν

κοπον και ἀγανακτησην, ὅσο τα να την αποκαταντισο οἷς ἐκηνο, ὅπου ἡ αντιλιψισου καλα ἤξευρης. ληπον ἐσοντας ἡ δουλια εἰς καλο τέλος, ἐφανι, ὅτι το καστρο της Αγιας Μαυρας ἐχριαζε τον φτηαστιμον και ἡκονομιαν, ληπον ἡμης θαροντας και πιστεβοντας εἰς τα λογια και εἰς τας γραφης, ὅπου ἐσυντιχαμεν δια μεσου μας, ἡχαμεν ὀρῖσει και ἐδι[ε]βισαν, και ἡχαν βαλει χαιρι, να κτηζουν ἐκηνο το καστρο, παρευθης ὁ τζενεραλης ἡχεν ὕπαγι ἐξαφνης, και ὕπυρεν ἐκηνο το καστρο, και ἐκαμεν ἐκηνι τὴν ἀσφαλῖαν, το ὅπιον ἡχαμεν σιτλει και εἰς των Παντολεον, εἰς τον τζενεραλην με τας γραφισου, και αβιζαρισον τον, ληπον ἐκηνος δεν το ἐχριξεν, και ἐκαμεν μεγαλην ἀσφαλῖαν, και ἐχμαλοτισεν και πολλους μουσουλμανους, μαλον ὕπυρεν και πολιν βιον του αὐθεντος, ὅπου ἐβρεθιν μεσα εἰς το καστρο, ληπον ἐσι καλα ἤξευρης, πως ἐκοπίασα και ποσα ἀγανακτησα εἰς το μεσον, ὅσο τα να φερο τὴν δουλιαν εἰς καλο τέλος, να εὐγαλο τὴν ἐχθρα και την μαχην ἐκ το μεσον, και ὁ τζενεραλης ηλθεν και ἐκαμεν αυτο, ὅπου ἐγηνεν. δι' ἐτοουτο πληροφορο σε βεββα, ἐαν μεν θελετε την ἀγαπην του αὐθεντος, να στρεφετε την Αγιαν Μαυρα, ὅτι και αν το καστρο της Αγιας Μαυρας δεν στρεφετε, αγαπην οὐδεν γινετε, οὐδε ἐναι δυνατο πλεον να γενει ἀγαπει. και οὗτος σε πληροφορο, επιδει οὐδε ἐμεναν ἐπεμηνηεν πλεον προσοπον κοντα εἰς των αὐθεντη, ὡς καθος θελετε το πληροφοροεθι, και ἀπο τας γραφας του αποκρισιاريου σας, λιπον και εγο φενετε με καλα ὡς φιλοσας, ὅτη να στρεφετε το καστρο. μη να δοσι ὁ θεος, να τελιοθι ἡ δουλια ὡς καθὸς ἐσηντιχαμεν ἀλιλος. ληπον τελιονοντας ἡ δουλια και γι ἀγαπι ἐτοουτι να συντιχης της αὐθεντιας ἐκ μερους μου δια φιλια, ὅπου ἡχαν ἡ γονε ἡ μου εκπαλε. φενετε με καλω δια πλεαν βεβεοσην και θεμελιον της αγαπης, να δουσιν και το νισιν της Καιφαλονιας, ἐπιδην δεν εναι καλό, να εναι εἰς το μεσον, ληπον πασχισον εἰς τους αὐθεντα[ς], μη να δοθι και αυτο προς ημας και ετοουτην τιν ἡποθεσιν της Καιφαλλονιας σε την γραφο εἰς απολογον μου, να το συντιχης τους αὐθενταις, επιδιν ἐδο αλωσ κανις δεν το ἤξευρει περι ἐτοουτο, ληπον πασχισσε και περι αυτο. και ας εχομεν γοργα ἀποκρισην, ὅσον ἐναι δυνατο. ουχι αλον, μονον τα ετι σου πολα. ἐν Κοσταντινου πολει μινι δικαιοβριου καί.

XXXVII. (1503) 25. februarii.

Bajazet II. sultanus conqueritur navem turcicam captam fuisse a Venetis.

Σουλταν Παγιάζητ, θεου χαρητι βασιλεος μεγιστος και αυτοκρατορ αμφοτερον των υπιρων, Ασίας και Εβροπης, και των εξης, προς τον υφιλοτατον και εκλαμπροτατον και υπερτιμον δουκα της εκλαμπροτατης αυθεντίας των Βενετιων, κύρο Λεοναρδον Λορδαν, χαιρην. γίνουσε δε ή εκλαμπροτισου, προς κατά το παρων δ σκλαβος μου δ Μουσταφα μπεις, δ φλαμπουραρης του Αύλονος, έστειλεν γραφήν εις την βασιλίαν μου, και ανεφερεν, προς αρματοσεν έναν του περγαντινίν και έβαλεν μεσα δουλους του και ανθρωπους του τριαντατεσσαρους, τους όπιους έστειλεν προς το μέρος του Χερσεκ εις καιι 'κοστατικα της πατριδος του, όπου έχην εκεί και ήπιγεγοντας εκίδες του 'Ραγουζιου απεντισεν το ήριμενον περγαντινόν έναν σας κατεργον, το όπιον κατεργον ήλθεν απανου τους και εβιστιρισε τους, και επιασεν τους ανθρωπους όλους και τους τριαντατεσσαρους, και εσκοτωσε τους, και το περγαντινην έφουνταρισεν. ληπον ήξευρεται, τό ετούτο είναι μεγαν τικοτας και εναντιων της σινφονίας μας και μεγαλον φτσειμον και έτια του κακου προς την αγαπην και ορκους, όπου εχομεν δια μεσου μας. δι ετούτο ήδοντας την παρουσαν μας να εξεσταξηται και να εβρεται εκηνον το κατεργον και τους κακοπιούς ανθρωπους, και να πεδευσεται αυτους κατα τα καπιτουλα, όπου εχομεν δια μεσου μας, και να επιστρεφεται και την ζιμιαν αυτου. ό τε και αλεος πιησεται, και δεν εβρεται και πεδευσεται τους κακοπιούς, να ήσεν πληριφορεμένι, ότι γενησεν έτια του κακου, και ευγίκαται έξου απε τους ορκους και καπιτουλα μας. ληπον περι ετουτου να εχομεν αποκρισιν γοργα καταλεπτός, τι επιήσεται. εν Κοσταντινουπολι μηνι φλεβιαριου κέ †.

Orig. chart. tabularii Veneti.

XXXVIII. 1503, 8. augusti.

Bajazet II. sultanus duci Venetiarum, Leonardo Lauredano, scribit de pace.

Σουλταν Παγιαζιτ χάν, θεου χάριτι βασιλεός μεγιστος και αυτοκράτορ αμφοτέρον των υπιρων, Ασίας τε και Εβρόπης, και των εξης, εις τον υφι-

λότατον καὶ ἐκλαμπρότατον καὶ ὑπέριμον δοῦκα τῆς ἐκλαμπροτάτης ἀπόθευσις τον Βενετιῶν, κύρο Λεοναρδον Λορδαν, χαιρην. τῶν ἀξιον καὶ πρεποντα χερειτισμον μετα της προσικουσης διαθεσεος μπέμπομεν τι ἐκλαμπροτι σου. γνωστον ἐστο τι σει ἐκλαμπρότι, πὸς προ της αλης ἐστιλατε εἰς τὴν βασιλίαν μου τὸν σεγρεταριον σας διὰ ζιτισην ἀγαπης, τὴν ὅπιαν ζιτισην ἐστρεξεν ἡ βασιλίαν μου, καὶ ἀπανου εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόθευσην ἐγραφι ὀρκομοτικον, το ὅπιον ἡχαμεν σιλει μετα τοῦ σεγρεταρίου σας ὁμοῦ μετα καὶ τοῦ δουλου μου τοῦ Αλει. ἤδοντας γοῦν ἡ ἐκλαμπροτισας το αποσταλμενον ὀρκοματικον καὶ τα εσον μέσα γεγραμενα ὅλα, αυτὰ καλος ἐστρεξάτε, καὶ ἐνεμπροσθεν τοῦ απεσταλμενου μου σκλαβου τοῦ Αλει ελάβετεν ὀρκον καὶ ὁμοσατε, καὶ μετα ταυθα απεσθιλαται τον αξιον καὶ πεπιστευμενον ἀποκρισιάριον σας, μισερ Ἄνδρεα Γρητι, ὁμοῦ μετα τοῦ σκλαβου μου, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Πορταν τῆς βασιλιας μου, δουλοπιοντας, πὸς το απεσταλμενον μας ὀρκοματικον καὶ τα εσοντα μέσα γραμενα ὅλα αυτὰ ἐστρεξάται μετα ὀρκου, ληπον ὅλα καλος επλιροφορεθιμεν· δι ἐτουτο παλην ἡ βασιλίαν μου εἰς το ὀρκοματικον, ὅπου ἐπροεστιλαμεν εἰς τα, ὅσα ἦναι μέσα γραμένα, ὅλα κρατοῦμεν βεβεα και στερεα, καὶ αλεος ου δυνατε γενει, και οὔτος να ηστεν πληροφορομενοι, καὶ με τους προηριμενους ἡχαμεν σιλει ἐξοῦ απε το ὀρκοματικον αλην γραφην μας, ι ὅπια ἐδιαλαβανε δια τα πραματα, ὅπου επαρθισαν μέσα απο τὴν Ἄγιαν Μαυραν, καὶ διὰ τον μουσουλμανον τον βιον, ὅπου ἐπιραν· ληπον καὶ ἐκηνιν τὴν γραφὴν καὶ ὀρισμον μας, ὡς καθος διαλαβανι καὶ γραφι, καὶ αὐτὴν βεβεα και στερεα κρατοῦμεν, καὶ αλεος οὐ δυνατε γενει, και οὔτος να ὕστεν πληροφορομενι· και μι ἐσοντας ετια τοῦ κακου εκ μεροῦ της εκλαμπροτισας, μιτε απο ἐμας θελην γενει ποτε, και οὔτος να ἦστεν πληροφορομενι. αλον δε διὰ τυνες υποθεσεος, ὅπου ἦναι εἰς το μισον, να σιμπερανθουσην, εκρατισαμεν τον αποκρισιαριον σας· και οὔτος να το ἡξευρετε. ἐγραφι ἐν τι αυλι της ἡμετερας σουλτανικης εξουσιας εν Κοσταντηνου πόλι μινι αυγουστοου ἡ εν ετι Χριστου κατα βασεος 1503.

Orig. chart. tabularii Veneti cum signo imperatoris aureo et quinque primis lineis aureis.

XXXIX. 1503, 6. octobris.

*Bajazet II. sultanus duci Venetiarum, Leonardo Lauredano, scribit de iure
baiuli Venetorum Constantinopoli.*

Σουλτάν Παγιαζίτχαν, θεοῦ χάριτι βασιλεὺς μέγιστος καὶ αυτοκράτορ ἀμφοτέρων τῶν οὐρανῶν, Ἀσίας τε καὶ Ἑυρώπης, εἰς τὸν εἰσιφιλότατον καὶ ἐκλαμπρότατον καὶ υπέρτιμον δοῦκα τῆς ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας τῶν Βενετῶν, κύρο Λεονάρδων Λαουρετηνον, χαιρην. τῶν ἀξίων καὶ πρεπόντα χαιρετισμὸν μετὰ τῆς προσικύσεως διαθέσεως πέμπομεν τι ἐκλαμπροτι σου· κατὰ τὸ παρὸν διὰ βεβουσην τῆς φιλίας καὶ ἀγαπῆς, ἣν ἐπιησαμεν, ἐστίλατε εἰς τὴν βασιλίαν μου τὸν εὐγενι καὶ τετιμμενον ἀποκρισιαριον σας, κύρο Ἀνδρεαν Γρήτι, τὴν ὅπιαν φιλίαν καὶ ἀγαπῆν ἡ βασιλίαν μου ἐστρεξεν καὶ ἐβεβεοσεν. ἀνεφερεν δε καὶ αλον, ὅτι αὐτὸν ἐπαραγγίλατε, πρὸς τὴν βασιλίαν μου, καὶ ἐπληροφορεθιμεν τα καλος, μαλον περι τοῦ ὄρκωματικῶ, ὅπου ἐπροεστιλαμεν τι ἐκλαμπροτίσου, καὶ ἐδιελαβανε, ὅτι ὁ μπαήλοσας να ἐρχεται ἐδο, καὶ ἀπανου εἰς τὴν πλήροσυν τοῦ χρόνου να τον αλασεται, καὶ να στελεται αλον, καὶ εἰς τουτο ἀπανου ἐγινεν καὶ τὸ ὄρκωματικόν· τορα γοῦν ἡ ἐκλαμπροτίσου ἀζιτισες εἰς χαρην, ὅτι ὁ μπαήλοσας να ἐρχεται να στεκεται κατὰ τὴν προτην νομὴν καὶ σινιθια, ὅπου υτον· καὶ δι ἐτούτο ἡ βασιλίαν μου ἐστρεξεν τὴν ζιτισην τῆς ἐκλαμπροτίσου, καὶ ὄρισαμεν, ὅτι ὁ μπαήλοσας να ἐρχεται να στεκεται τρης χρονους, καὶ πλιροντας ὁ τρης χρόνει να ἐχι ἀδιαν να ὑπαγενει καὶ να ἐρχεται αλος εἰς τον τοπον του. αλον δε ἐζιτισαται ἐκ τὴν βασιλίαν μου, ὅτι ἡ ἀνθρωπει σας καὶ ἡ πρραματευτε, ὅπου ἐρχονται εἰς τῶν τοπον τῆς βασιλίας μου, να ἡμποροῦν να στεκονται κατα τὴν νομὴν καὶ σινιθιαν, ὅπου ἦτον παρα τας αρχας· ληπὸν ἐστρεξαμεν καὶ αὐτό, ὅτι ἡ ἀνθρωπει καὶ ἡ πρραματευταδεσας να ἐρχονται εἰς τον τοπον τῆς βασιλίας μου, να πρραματεβονται καὶ μεχρει τρης χρονους, καν τις να μὴν τοὺς προσεγγίξει δια χαρατῆγν. καὶ ὁ ἀποκρισιαριον σας τὴν ἐπιρρσιαν αουτου καὶ το χρεος καλος ἐτελλισεν, καὶ ἀφ ἡμερον πρὸς αὐτόν το πρεπον ἐγινεν, καὶ ὄρισα καὶ ἐστίλα αὐτόν. ἐγραφην ἐν τι αὐλή τῆς ἡμετερας σουλτανικῆς ἐξουσίας ἐν ἐτι

Χριστοῦ καταβάσεος ,αφγ' ἐν Κοσταντηνου παλεος
μινι οκτοβριου 5.

*Orig. charta bombyc. tabularii Veneti. Signum imperatoris aureum et
primae tres lineae scriptae auro.*

XL. 1503, 22. decembris.

Bajazet II. sultanus mittit Iacobum legatum Venetias.

Σουλταν Παγιαζιτ, Θεοῦ χαριτι βασιλευς μεγιστος
καὶ αυτοκράτωρ ἀμφοτερων τῶν ὀπιρον, Ασίας ται Εβροκης, καὶ τῶν
ἑξις, πρὸς τὸν ὀφιλότατον καὶ ἐκλαμπροτατον καὶ ὕπερτιμον δούκα
τῆς ἐκλαμπροτάτης ἀθθεντίας τῶν Βενετιων, κύρου Λεοναρδο Λαου-
ρεντίννο, χαιρήν· τὸν ἀξιον καὶ πρεποντα χαιρειτησμον μετα τῆς προσ-
ικούσης διαθεσεος πεμπομεν τι ἐκλαμπροτισου. γνωστον ἐστο τι σει
ἐκλαμπροτι, πὸς κατὰ το παρῶν δι ἀξίσης τῆς αγαπης, τὴν ἐχομεν
δια μεσου μας, καὶ δια να μαθομεν καὶ περι τὴν ἡγίαν καὶ καλο-
καγαθια σας, στελομεν τῶν παρον σκλαβον μας Γιάγουκην αποκρι-
σιاريων πρὸς τὴν ἐκλαμπροτισου, του να σας πληροφορεσι καὶ περι
τῶν ἡγίων ἡμῶν, να ἐφρανθιτε, εἰς το να ἀξεανι καὶ ἡ ἀγαπι μας τὴν
καθεκαστόν· ἐτι δε προ τῆς αλης, ὀποῦ σας ἡχαμεν σιλι το ορκομα-
τικον με τῶν σεγρεταριον σας, καὶ ἡχαμεν ὕρισι, ἐτι κατὰ το ὀρκο-
ματικον, ὀποῦ ἐστιλαμεν το, ὀμιος να γραφεται καὶ να ἐστιλατε
προς τὴν βασιλίαν μου. το ὀπιον ἐγράφεται καὶ ἐστιλατε με τῶν
αποκρισιάριον σας, μισέρ Ἄνδρεα Γρίτι, καὶ διαλαμβανει, ὅσαν να
ὀτον γραμένον ἐκ μερος τῆς βασιλιας μου· δι ἐτοουτο ἐναι χρια, να με
τα γραφεται αλον ορκοματικον, να ἐγρικατε ἐκ μερουσας, ἡγουν εἰς το
ὀνομαν σας γραμένον, το δε ἡ λεξες καὶ ὀποθεσεες να ἡναι ἐκονες
ακατα, ὀποῦ ἡχαμεν σιλι με το εδικον μας ορκοματικον· ὀχι ἄλεος.
καὶ να το σιλιεται με τον παρόν σκλαβον τῆς βασιλίας μου, να τον
φερει εἰς τὴν βασιλιαν μου, καὶ [ὀ] ἡριμενος σκλαβος μου τελιοντας τὴν
ὀπερσειαν του να ορυσεται καὶ να σιλιεται αὐτόν προς τὴν βασιλίαν
μου. ἐγραφι ἐν τι αὐλη τῆς ἡμετέρας σουλτανικῆς ἐξουσίας ἐν μινι
δικεβριου εἰς τας κβ' ἐν ετι Χριστοῦ κατεβα-
σεος ,αφγ'.

*Orig. chart. tabularii Veneti cum signo imperatoris aureo et caeruleo et
prima linea aurea.*

XLI. 1504, 17. iunii.

Bajazet II. sultanus duci Venetiarum, Leonardo Lauredano, de quadam controversia.

Σουλτάν Παγιαζήτ, Θεοῦ χάριτι βασιλεὺς μεγίστος καὶ αυτοκράτορ ἀμφοτέρων τῶν ἡπειρῶν, Ἀσίας τε Ἐβροπῆς, καὶ πάσης παραθαλάσσης καὶ τῶν εἰς, πρὸς τὸν ἠφιλοτάτον καὶ ἐκλαμπροτάτον καὶ ὑπερτίμον δούκα τῆς ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας τῶν Βενετιῶν, κυρο κυρο Λεονάρδον Λαυρέντηνον, χαιρῆν· τῶν ἀξίων καὶ κερπόντα χερσησημον πέμπομεν τι ἐκλαμπροτι σου. κατὰ τὸ παρὸν ἐστίλατε εἰς τὴν βασιλίαν μου τὸν ἀποκρισιᾶριον σας Γεωργίον Νεγρον σεγρετᾶριων σας, ὅποιος ἦλθεν καὶ ἐτέλεισεν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ· πλην δε προτῆς ἀλῆς, ἦγουν ὅπου σας ἤχαμεν στίλι τὸν πεπιστευμένον μας σκλαβον ὀνοματι Γιακουπῆν ἀποκρισιᾶριον, μετὰ ἐκῆνου ἐστίλαμεν σας καὶ γραφῆν μας, ἣ ὅπια ἐδιαλαμβανε, ὅτι τὸ ὀρκοματικόν, ὅπου σας ἤχαμεν προεστίλι, αὐτὸ ἐκυνο παρομῖος νὰ γραφῆτε, νὰ διαλαμβανὶ ἐκ μερουσας, καὶ νὰ τὸ στίλατε εἰς τὴν βασιλίαν μου, τὸ ὅπιον ἐγραφετε καὶ ἐστίλατε τὸ με τῶν σκλαβον μας τὸν Γιάκουπῆν, ὅποιος ἦλθεν καὶ ἐπαρεδόσε τὸ εἰς τὴν βασιλίαν μου· καὶ ἐπαρεστισαμεν τὸ με τὴν κοπίαν, ὅπου ἤχαμεν στίλι ἐμῆς, καὶ ἐβρεθὶ εἰς ἐναν τοπον εἰς μίαν ὑποθεσῆν ἐναντιων, ἣ ὅπια ὑποθεσῆς διαλαμβανὶ εἰς τὸ ἐδικὸν μας ὀρκοματικόν, ὅτι ἐνας βενετικὸς, ὅπου νὰ εἶχει μίαν ὑποθεσῆν ἢ διαφορὰν με ἐναν χαρατζαρην, καὶ νὰ φερὶ μαρτιρίαν ὁ βενετικὸς ἀπανου εἰς τὸν χαρατζομενον μαρτιρους, ὅπου νὰ ἦναι χαρατζομενι, ἐκυνὶ ἢ μαρτιρεὶ νὰ στεργόνται ἀπανου εἰς τὸν χαρατζαρην· τοδε τὸ ὀρκοματικόν, τὸ ἐστίλατε ἐσῆς, διαλαμβανὶ, ὅτι ἐαν ἐνας βενετικὸς εἶχη διαφορὰν με ἐναν χαρατζαρην, ἢ μαρτορία τοῦ βενετικου νὰ ἀπερναεὶ ἀπανου εἰς τὸν χαρατζαρην· ληπόν ἐτουτην τὴν διαφορὰν, ὅταν ὅτον ἐδο ὁ ἀποκρισιᾶριον σας, ἐγινεν καὶ ἐσοντιχεν, ἀλα οὐδεν τὴν ἐστρεξαμεν· δι ἐτουτο ἐαν μεν καὶ συνεβι τιούτο ὑποθεσῆς, θελομεν τὴν στεργιν, ὅς καθὸς διαλαμβανου τὸ ὀρκοματικόν τὸ ἐδικὸν μας, καὶ οὗτος νὰ ἦσεν πληροφοριμενι. ἄλον δε προ τῆς ἀλῆς, ὅπου ἤχεν ἐλθὶ εἰς τὴν βασιλίαν μου ὁ ἀποκρισιᾶριον σας ὁ Ζαχαρίας, διὰ νὰ πῆσει τὴν ἀγαπῆν, καὶ οταν ἦλθε, διὰ νὰ γέρυσῆν, ὅταν τοῦ ἐδουσατο ὀρκοματικόν με τὸ ἡδίον μου χερῆν, τότε σὸν τὸν ὄρυσεν ἢ βασιλίαν

μου απατα με το στομαν μου, και επαρεγγιλα τον, οτι το νωσην λεγο-
 μενον Λωσην παρα τας αρχας οτον εδικον μας καθολικα και εις
 οριζμον της βασιλιας μου, και εκει απατα εχομεν και τα αμπαρια
 τον αλατιον μας, το οπιον, ωσπερ το ηχαμεν και εμπροσθεν ηδιον
 και εις τον οριζμον μας, ουτος παλην εγρικατε εις την αγαπην και σινι-
 βασην μας, και εκυνο ανταμα εγρικατε, ως καθος το επρουρσαμεν,
 και μετα ταυτα παλην, οταν ηλθεν ο μίσερ Ανδρέας, και εκυνον κατα
 αποφασεος το ομιος επαρεγγιλαμεν, οτι το νωσην λεγομενον Λωσην
 ενε εδικον μας, και εκυνο ανταμα εγρικατε εις την αγαπην μας, το
 οπιον ηχαμεν ορσοι και παρεγγιλι η βασιλια μου απατα του Ζαχαρια
 το παρα τας αρχας και παντοτονα ενε εδικον μας, το ομιος παλην
 με των πεπιστευμενον μας σκλαβον τον Γιακουπην εστιλαμεν σας
 γραφιν μας, οτι το νισι Λωσι διαλαμβανι, και εγρικατε εδικον μας εις
 την αγαπην μας, ως καθος ηχαμεν ορσοι και παρεγγιλι και των απο-
 κρισιαριον σας· τορα γουν η εκλαμπροτισου μας αποκριθιται με γρα-
 φιν σας, οπου μας ηφερεν ο σκλαβος μας ο Γιακουπης, το πος επαρε-
 εγγιλατε του αποκρισιαριου σας Γεοργιου Νεγρου, να μας απιλογιθι
 εις την υποθεσην του νισιου λεγομενου Λωσιν, οπιος μας αποκριθι-
 κεν, και εγρικισαμεν εκ τουδ λογους τουτο· ακομην δεν το επαρε-
 τιθιται εκυνον το νωσην. ληπόν τρις φορας ενε, οπου σας το εμηνι-
 σαμεν, οτι να λιπεται παντελος απο εκυνο το νισιν, και να επαρεται
 το χεριν σας και τον οριζμον σας και τους ανθρωπους σας απε εκυ-
 θες· τογαρουν παλην επαρεγγιλαμεν και του παροντος αποκρισια-
 ρουν σας κυρ Γεοργιου Νεγρου, και ορσαμεν τον με το ηδιον μας
 στομα, οτι απο εκυνον το νισην λεγομενον Λωσην να λιπεται παντε-
 λης, και να επαρστε και τους ανθρωπους σας και πραματα σας απο
 εκιθες, και πλεα απο του νυν καμιαν ετιαν και αφορμιν να μην εβρετε
 περι ετουτου του νισιου, διατι ο λογος μας και οριζμος αλεος ου δυ-
 νατε γενι, και αν μεν ετουτην την φοραν δεν ευγαλετε τον οριζμον
 σας και τους ανθρωπους σας απο εκιθες, να ηστεν πληροφοεμενι βε-
 βρα, οτι θελο ορσοι, και θελουν χαλασι και ριμαφι και και αφανισι
 ελον εκυνο το νισιν, επιδυν εις την αγαπην και ορκους μας δεν ενε
 εναντιον, ως καθος ηχαμεν παρεγγιλι και τον αποκρισιαριον σας·
 και ο αποκρισιαριον σας την επιρεια αντου και το χρεος καλος
 ετελειοσεν, και αφημον προς αυτον το πρεπον εγινεν, και ορισα και

στίλι αυτόν· ἔγραφε ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ἡμετέρας σουλτανικῆς ἐξουσίας ἐν τῇ περιοχῇ ὀνοματι Δερκούς. ἐν μὲν ἰουνίου εἰς ἐν εἰς Χριστοῦ κατεβάσεως 1504.

Orig. chart. tabularii Veneti cum signo imperatoris nigro.

XLII. (1513) 15. iunii.

Selim sultanus scribit duci Venetiarum, Leonardo Lauredano, de expeditione asiatica.

Σουλταν Σελίμ σαχ, θεοῦ χαρητι βασιλεὺς μεγιστος καὶ αυτοκράτορ ἀμφοτέρων τῶν ὑπῆρων, Ἀσίας καὶ Ἑβροπῆς, καὶ τῶν ἐξῆς, πρὸς τῶν ἐκλαμπροτάτων καὶ υπερτιμῶν δουκᾶ τῆς ἐκλαμπροτάτης ἀφθειτίας τῶν Βενετιῶν, κύρω Λεοναρδὸν Λαουρεντηνόν, χαιρῆν τῶν ἀξίων καὶ πρεποντᾶ χερειτισμόν μετὰ τῆς προσικουσης διαθεσεως πεμπομεν τῆς ἐκλαμπροτίας. γινοςκεκτε, πος με τὴν βοήθια τοῦ ἐπουρανίου θεοῦ καὶ με τὴν εὐχὴν τῶν γονεὸν μας ἀσικόθιμεν εἰς τὰ δεκά τοῦ ἀπριλίου μηνὸς ἀπε τὴν Ἀμασιαν, καὶ ὑπιγαμεν με τὰ φουσατᾶν τῆς Ανατολῆς εἰς ἕναν κάστρον θεοκτιστόν, δυνατοτάτον ὑπερβολικᾶ, ὅπερ ἐνε κλιδῆν Ἀραβίας καὶ Περσίας, ὀνοματι Κιαμαχῆν, το ὅπιον ὅτον ἐκῆνον τοῦ ἀσευεὶ καὶ ἀπιστοῦ ὅπερ ἐδιόξαμεν καὶ ἀφανισαμεν Περσης. καὶ δια να ἐνε ἀναγγεον, να ἐνε τῆς βασιλίας μου το ἡριμενον κάστρον, ἐδιέβιμεν ἀπανου τοῦ, καὶ ἐσοσαμεν εἰς τὰς δεκαοκτὸ τοῦ μαγίου, καὶ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ὅπου ἐσοσαμεν, ἐσοτισαμεν τὰς σκεβες, καὶ ἐδοσαμεν τοῦ πολέμον φοβερῶν, καὶ ὡς διαβόντες τοῦ μεσιμεριου ὑπῆραμεν το εἰκοσπαθιον, καὶ κοφαμεν ὅλους, μικροὺς, μεγαλοὺς, καὶ ἐκίριεψαμεν ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ καὶ τοποὺς τοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα ἀσικόθιμεν ἀπε το ἡριμενον κάστρον, καὶ ὑπιγαμεν τὰ ἀπανου ἐνος ἀφεντος πλίσιον το αὐτοῦ κάστρου ὀνοματι Ἀλατοβλεις, ὅπιος ἐν ο ἦτων με ἐκῆνον τῶν ἀπιστοῦ ὅπερ ἐδιόξαμεν καὶ ἀφανισαμεν Περσης, δια να ἐνε πλίσιον τοῦ, μαλον ὅταν ἡπιγαμεν κατὰ τοῦ ἀσεβῆν Περσιν, ἐγγίξεν καὶ εἰς τὸν τοπον τῆς βασιλίας μου, καὶ ἐξιμισοσεν ὁ αὐτος ἡριμενος Ἀλατοβλεις, δι ετοῦτι ἐδιεβιμεν ἀπανου τοῦ, καὶ το να σεβομεν εἰς τῶν τοπον τοῦ, ἐδοσεν τῆς φυγῆς, καὶ παρευθῆς ὄριζεν βασιλῆα μου, καὶ ἐστολαμεν τὸν βεζιρῆν μας Συναπασια με δεκαπεντε χιλιάδας ἀνδρες ἐκλεκτοὺς κατὰ ποδου τοῦ,

καὶ εὐτάσεν καὶ εἰσσε αὐτοῦ εἰς τοποὺς καὶ κλισούρας δυνατοῦς, καὶ ἴδοντας ὁ ἤριμενος Αλατοβλεις, ὅτι εὐτάσαν τον, ἐγίρισεν με ἡκοσι χιλιαδες φουσατον, καὶ ἐπολεμισαν εἰς τας ἐντακα του ἰουνιου μηνος, καὶ ετζακισαν καὶ ἐπιασαν αὐτον, ἤγρον τον Αλατοβλαν καὶ τεσε- ρους του υἱους, καὶ ἐκοφαν την καιφαλην τον ολονον· το ὄμιος καὶ το ἐπιλιπον του φουσατον ὄλου ἐκοφαν καὶ αφανισαν, καὶ τους το- πους ὄλους καὶ καστρην του ὄλα ἐπιραμεν, καὶ ἐκιριεφαμεν με ὄλην τον την περιοχην. λικον δια να ηστεν φιλι μας εγγαρδιακει, καὶ δια να εχομεν εἰς το μεσον μας καλει ἀγαπην καὶ φιλιαν, στελομεν τον παρον σκλαβον μας τζαους Σουλεημαν εἰς σε χαρισην τις νικης καὶ της ἀξίσης τις βασιλιάς μου εἰς το να ἐφράνθεται καὶ χαρηται ἐν καρδιας ὡς καλι καὶ πιστοὶ φιλι μας, ὄπου ἦστεν· ἐγραφι εν τι αυλι και κατονοτοπω της υμετερας σουλτανικης ἐξουσίας ἐν τε καστρο καὶ θρονο Αλατοβλαν εναντιον ἐν μηνει ἰουνιου ε'.

Orig. chart. tabul. Veneti cum signo imperatoris nigro.

XLIII. 1513, 25. octobris.

*Selim sultanus duci Venetiarum, Leonardo Lauredano, scribit de condi-
tionibus pacis.*

Σουλταν Σελιμ σαχ. θεοῦ χάρητι βασιλευς μεγασιος καὶ αυτο- κρατορ αμφοτερων τον ὄπιρων, Ασίας ται Εβροπης, καὶ των ἐξης, προς των ἐκλαμπροτατον καὶ ὄπερτιμον δουκα της ἐκλαμπροτατης ἀθθεντίας τον Βενετιων, κόρο Λεοναρδο Λαουρετηνο, χαιρης· τον αξιον καὶ πρεποντα χαιρετησιμον μετα της προσικουσης διαθεσης πεμ- πομεν τι ἐκλαμπροτισας. κατα το παρων ἐστιλατε εἰς την βασιλιαν μου τον εὔγενει καὶ τετιμιμενον αποκρισιάριον σας, κόρο Αντοῖου Ἰουστιανο, μετα της γραφουσας, απο των ὄπιον ἐγρικισαμεν παν πραμα καλος το ὄπ' αὐταν ἐπαρεγγιλατε, μαλον και προς την αγαπιν καὶ φιλιχ, ὄπου ἐχαιται προς την βασιλιαν μου. το ὄμιος εζῴτισεν του να ἐξανακαινοργοσιμεν καὶ τα καπιτουλα μας, ὄπερ ὄχαιτε καὶ με των μακαρητην, τον πατεραν μου, το ὄπίον ἐστρεξαμεν καὶ εβεβεό- σαμεν καὶ ἐξανακαιργοσαμεν αυτα, καὶ εδοσαμε τα εἰς χιρας του ἠριθεν αποκρισιαριου σας, τα ὄπια θελεται ἠδι καὶ καταλαβιν, ὡς καθος ὄταν καὶ με τους γυνεους μας, καὶ καλιτερα, μαλιστα εὔγα-

λαμεν καὶ κατιες διαφορες, ὅπου δεν τις ἠθέλισε ὁ αποκρισιαριον σας δια να μην ἦνε πρεπον· ἀλιθια εβαλαμεν καὶ ἡμης ἕναν πουντον, τον ὅπιον ὁ αποκρισιάριον σας δεν των ἐστρεξεν ποσος, αλα ἔμης δια να ενε πλεα σφικτοτερει ἢ αγαπην μας, ἐβαλαμεν τον πουντον ἐκηνον, ὅπερ θελεται ηδι, καὶ αν σας φανι καλον, να τον στρεξετε. ἡδου καλω ὅτε καμετε, οσας σας φενεται, επιδην ἡ βασιλιαν μου χορηξ ἐκηνον τον πουντον δε στρεγομεν την αγαπην σας, καὶ ουτος να το ἡξερεται. καὶ ὁ αποκρισιαριον σας την ἐπιρειαυ αυτου καὶ το χρεος καλος ετελεισεμεν, καὶ αφ ἱμον προς αυτὸν το πρεπον εγυ- νεν, καὶ ἔρισα, και ἐστιλι αυτον εις το να σας αναφερει περι τον ὄμον ἡγιόν μας, να εφρανθιται. ἐγραφι ἐν τι αυλι της ἡμετερης σουλ- τανικης εξουσίας εν το καστρο καὶ χορα Ανδριανου- πολι μινι οκτοβριου κέ' ἐν ετι προφειτι μας Μο- χαμετ 919, το δε Χριστου καταβασεος 1513.

Orig. chart. tabularii Veneti cum signo imperatoris aureo.

XLIV. 1529, 13. novembris.

Suleiman sultanus duci Venetiarum, Andreae Gritto, de expeditione contra Vindobonam facta.

Σουλταν Σουλεημαν σαχ, θεοῦ χαρητως βασιλευς μεγιστως Κωνσταντινουπωλεως καὶ αὐτωκράτορ ἀμφωτέρων των ἡπιρων, Ἀσίας στέ καὶ Εβρώπις, Περσων ντων καὶ Αραβων, Συρίας, Μέκας καὶ Ηερουταλεμ καὶ πάσις γης Ἐγγήπτω καὶ πάσις παρεθαλάσις κή- ρως κηρηως καὶ αὐτοκράτωρ καὶ των ἐξης, ἧς τιν ἐγλαμπρωτατην καὶ τετυμιμένην αφεντίαν των Βενετηκων, κήρω Αντρέαν Γρήτην, δω- καν των αξηων πρεπωντα χερετησμων καὶ ὡς χρηζης. γήνωσκε η εγλαμπρώτι σας, ὅτι με τήν βωήθηαν τοῦ μεγαλωδινάμου θεοῦ ὤρησε η μεγιστι βασιλλῆα μου ωλα μου τα φουσατα μου, καὶ εσι- κώθη καὶ η μεγῆστι βασιληα μου με ωλα μου τα φουσατά μου, καὶ ἐπιγαμε ης τω ρηγατω τις Ουγαρηας, καὶ εβρέθημαν με των ρήγαν του τόπου εκήνου, καὶ επωλεμίσαμε με τήν βωηθυαν του θεοῦ ἐνη- κησαμε των, καὶ εσκωτόσαμε των, καὶ ἐπίραμε ολα του τον τόπων, καὶ ηστερα ηρθε ω Ηοανῆως απο των τοπω του Ἐρδέλη, καὶ εκάτζε ης τω τωπω του ανοθεν ρύγως, καὶ εστιλε ἀπωκρησαρηον ης τιν Μπωρταν της μεγῆστις βασιλλῆας μου δια τω ρηγατω, καὶ η

μεγίστι βασιλήα μου τών ανωθεν Ηωανηων των εστερξε, και ηστερω
 εσικωθη ω Φερντιναρντως ω αδερφος του ρηγως της Σπανηας, ωπου
 ητωνε ρηγας ης τιν Μπωεμίαν και αρτζιδούκας ης στιν Αλαμα-
 νηαν, με καμπώσια φουσατα, και ηρθε απανου ης των ανωθεν ρηγαν
 των Ηωανηων, και επιρε την Μπουνταν τω σκάμνη του και την κω-
 ρονα του, και εβαλε την ανωθεν κωρωναν ης τω κιφαλη του, και
 ωλο τω ρηγατω τις Ωυγαρήας τω επιρε ης τα χέρηα του, ηστερω
 τω ηκουσε η βασιληα μου τα ανωθεν πράγματα, και την ωραν εκή-
 νην ωρησε η μεγίστι βασιληα μου των Ημπρέημ πάσα, των
 μπρωτω μου βεζήρην, των αξήων και αντρηωμενων, με ωλω τω φου-
 σατω τις Ρουμελης και καμπώσιους απεζους και καβελαρήους σκλα-
 βους της Μπωρτας της μεγιστις βασιληας μου μίας ημερου στρατα
 επίγενε ωμπρως, και καταπήσω του επιγεγε η μεγίστι βασιλήα μου
 με τους βεζηρηδες μου, με των Ατήας πασα και των Κασου πασα
 και με ωλην την Μπωρταν της μεγιστις βασιληας μου, και απω οπι-
 σω ερχετωνε ω Μπεχραμ πασας, ω μπηλερμπέης της Ανατωλης, με
 ωλω το φουσατω τις Ανατωλης, και ηρθαμε ης τω Μπελογρατη, και
 εκαμαμε απανου ης τω ποταμι της Σάβας γηωφηρη, και απερασαμε
 τω ανωθεν γηωφήρη, και ηρθαμε ης τω Θρεμι, και ωσα καστρη,
 ωπου ητανε εκη ης εκτηνων των τώπον, ωλα πρωσκηνησανε και ηφε-
 ρανε τα κληδύα ωλα απ εκη ηρθαμε ης τω Ντραβα, και εκαμαμε
 γηωφήρη, και απερασαμε, και απε εκη υρθαμε ης των τωπων λε-
 γουμενω Μουαχαζτι εκη, ωπου επωλεμισαμε ωμπρως με των ρυγαν.
 εκη ηρθεν ω ανωθεν Ηωανηως ω ρηγας ης τιν Μπωρταν τις με-
 γηστις βασιληας μου, και η βασιληα μου του εδωκι τω ρηγατω
 τις Ωυγκρηας. απ εκη εσικωθιμαν, και ω ανωθεν ρηγας επιγεγε
 ωμπρως μίας ημερου στρατα με τω φουσατω του, και ης τις 29 του
 φεκαρηου του ζηλιζτε εσωσαμε ης τιν Μπουταν, και απου εκη
 εσωσε και η αρμαδα μου ωλο απω τω ποταμι τω Τουναβη,
 και ωσαν τω εγρηκησε ω ανωθεν Φερντιναντως, εφηγε και εδιεβη
 υς τιν Αλαμανήαν, και εβαλε τεσερους καπετανηους με πωλους αν-
 θρωπους μεσα ης τιν Μπουνταν, δια να πωλεμισουν και να φηλα-
 γουν τω καστρω, και αρχηνησανε να πωλεμουν με τω φουσατω μου.
 και ωρησε η μεγίστι βασιληα μου τα φουσατα μου, και εβαλεν τω
 ανωθεν καστρω των γηριων με τες μπουμπαρδες μου, και αρχηνησαν να

πωλεμονν τρης ημερες, τω επωλμεισαν, και τους εκατα τα εκλησαν
 και ης τις τεσερης ημερες επιραμε τω οξω, και απ εκη εφηγανε και
 εμπικανε μεσα ης τω αλω καστρω, και καταπισω τους με τα του-
 φεκηα και με της μπουμπαρδες τους εκαταεκλησαμε μεσα ης τω
 ανοθεν κάστρω, και ηδανε, ωτι δεν ηπωρουν να γλητωσωνε, και εγη-
 ρεφαν ελεημωσινην απω τιν βασιληα, μου και ωρησα τα φουσατα
 μου, και εσταθηκαν και ελεημωνησα τους, και επιρζμε τω ανωθεν
 κάστρω και ωλο τω ρηγατω τις Ουκρης με ωλα του τα καστρη,
 και ωρησε η μεγηστι βασιληα μου τω ρηγατω της Ουκρης τω εχα-
 ρησα του ανωθε Ηωανηου, καταπος ενε τω ζακωνη τις μεγηστις βα-
 σιληας μου, με ωλω του των τωπον και με ωλα του τα καστρη, δια
 να διδη χαράτζι ης τι Μπωρταν της μεγηστις βασιληας μου, και
 την κωρόναν την μπαλεάν, ωπου ητωνε ης τιν Ουνκαρηαν, ωπου δεν
 ηπώρη κανενας ρηγας να γένη ρηγας χωρης να βάλη την ανωθεν
 κωρόνα ης τω καιφαλη του, με την βωηθηαν του θεου επιρρημε την
 και εκήνην. εμα η βασιληα μου δεν εγηρευγε ετουτα τα πραματα,
 μα η βουλή μου ητωνε να εβρω των ρηγαν των Φερντινάντω, ωπου
 ηρθε και εκαζτε στανεως ης τω ρηγατω τις Ουγαρης, και εσικώθη
 απε των ανωθεν ντωπων, και εδιεβη ης τιν Αλαμανηαν, και απεκη
 εσικώθη η μεγηστι βασιληα μου με ωλα μου τα φουσατα μου, και
 επιγενα καταπισω του, και ης τιν στραταν ητανε καπωσια κάστρη, η
 Στρηγωνησι και η Κωμαραν και τω Τατα, Γηωρ και το Οβαρ και
 αλα πωλα κάστρη, πω επρωσκηνησε και πω τα αφηκαν και εφηγαν
 τα ανωθε καστρη, ωλα τα επιραμε ωλα τα σινωρα της Ουκρης, και
 απ εκη εσικωθημαν, και εμπικαμε ης τα σινωρα της Αλαμανηας,
 και εκη απανου ης τα σινωρα ενε ενα καστρω, τω λέγουσι Πρού-
 κου, και αλω, ωπου τω λεγουνε Κωκηνω Καστρω, και αλα πωλα κά-
 στρα ηρθανε και επρωσκηνησαν τιν μεγηστι βασιληα μου, και απ εκη
 εσικωθημαν ης τις 22 του Μουχαρεμ το φεκαρήου ηρθαμεν ης τω
 καστρω το λεγωμενο Βηένα, και απε εκη τω εγρήκησε ω ανωθε
 ρηγας, και εσικώθη και εφηγε και διεβη ης τω ρηγατω τις Μπωεμίας
 ης τω καστρω λεγομενω Πράγα, και εκη εκρηυτι, και δεν εμα-
 θαμε, η απωθαμενωσ ητωνε η ζωντανός. απ εκη ωρησε η μεγηστη
 βασιληα μου, και εστηλαν καμπώσιω φουσατω, και εκοψανε και εχα-
 λασανε ωλω του των τώπων, και η κρημαδα μου απω τω ποταμω τω

Τουναβι εδιεβη, και εχαλασε πωλην υτωπων και εκηνη, και η βασιληα μου εσταθη εκη ης τιν ανωθεν Βηεναν ηκωσι ημέρες, και απ εκη ετηρησε η μεγηστι βασιληα μου, και ηρθαμε ης τω Πουντέου, και ω ανωθεν ρηγας ω Ηωανηως ηρθε και εφηλησε τω χερη της βασιληας μου, και ωρησε η βασιληα μου και δωκε τω τιν ανωθεν κωρωνα ης τας χηρας του ανωθεν ρηγως, και απ εκη με την βωηθηαν του θεου ετηρησα ης τω σκαμνη μου ης τιν Κωσταντινουπωλεως. δια τουτω γηνωσκαι η εγλαμπρωτι σας δια την καλην αγαπιν και φηληαν, ωπου ενε ης τω μεσω μας, στελω των σκλαβων μου των Γηωνουζην των δραγουμανων της Πωρτας της μεγηστις βασιληας μου απωκρησαρηων, δια να σας φερη τα καλα μαντατα και σιχαρηκηα. γηνωσκει η εγλαμπρωτι σας, ωτι του ανωθεν σκλαβου μου επαγατήλαμε καμπωσια λωγηα να σιντιχη την εγλαμπρωτι σας, και ωτι σιντιχη, να τω πιστεφετε. και ωχη αλω προς τω παρω. μιν η ουνω εμβρηωυ 13 ης τωυ χηληους πετακωσιους 29 ης τω Μπελυγρατη.

Orig. chart. tabularii Veneti. Signum imperatoris caeruleum et aurcum.

XLV. (1539) 5. maii ind. XII.

Chuscinschahbei, gubernator Sanctae Maurae, Stephano Theopulo, baiulo Corcyrae.

Εἰς τὸν εὐγενῆ καὶ ἔντιμον, ἀξιωτάτον τε καὶ πάνυ φρονημώτατον κῆρ Στέφανον Θεόπουλον, μπάιλο τῶν Κοροφῶν, τὴν ἀξίαν, πρέπουσαν χερέτησιν κομίζωμέν σοι, φύλε ἡγαπητέ. τὴν γραφὴν, ὅπερ μας ἔστιλες μὲ τὸν μησέρ Πιέρο δὲ Πούντε, τὸν πιστευτὸν δούλον σας, ἐλάβαμέν την, καὶ τὰ λυπὰ, τί μας ἔστιλες, καὶ αὐτὰ ἐλάβαμέν τα καὶ πολὰ τὰ ἔτι σου. εὐχαριστοῦμεν σε οὐκ ὀλύγον, πλὴν δὲ τὰ ἐρεῖς ἐν τῇ ὑμετέρᾳ γραφῇ, ἐγρικῆσαμέν καὶ ἤδαμεν τὰ ὑπ' αὐτῇ γεγραμμένα, πλὴν δὲ μας παρακελέσης καὶ ὀρύζης, ὅτι νὰ ἀναφέρνω πάντωτε εἰς τὸν βασιλέα τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἰς τὸν βεζήρη του, τὸν Χαῖρατήν μπασᾶ, περὶ τὴν τοῦ γενέσθαι ἀγάπην καὶ οὐδὲν τὸ ἠξεύρης ἢ αὐθεντία σου, ὅτι ἐγὼ εἰς τὴν τηαύτη ἀνάγκη ἤμεν νόκτα τε καὶ ἡμέραν. ἐγὼ πρὸ τοῦ μου στίλαι βεβεσῶνη ἔγραφα ὑμῖν ἡμετέρα γραφὴν, καὶ ἤπα τοῦ γενέσθαι ἀγάπη, πλὴν δὲ ἰδέναί,

ὅτι ἐγὼ οὐ κοπάζω πώποτε τῆς συνεργίας σῆς ἀγάπης, ἀμὴ θέλω
καὶ σέβωμαι καὶ ἀγαπο τοῦ γενέσθαι ἀγάπη ἀφ' ἡμῶν εἰς ὑμᾶς
καὶ οὐ θέλω τὴν νῦν δὲ οὖσαν ἀγκάχην εἰς ἡμᾶς, πλήν δὲ
ἠγνώρισον, ὅτι τὴν δουλίαν ταύτην τῆς ἀγάπης ἀπάνου εἰς ἐμένα
νά ἔξεύρω, ὅτι νὰ κολεμήσω νὰ γένη, διότις ὁ ἡμέτερος λόγος
ἐναὶ στερχθός εἰς τὸν βασιλέα μας καὶ πάλιν καὶ με τὸν Χαίρα-
τὴν πασα ὄμιος, καὶ πιστεύσον, ὅτι ἐναὶ δυνατὸν νὰ ποιήσω ἐγὼ
τὴν ἀφ' ὑμῶν εἰς ἡμῖν ἔτισιν καὶ μηδὲν ἔχεται ἀμέλεια, δι' ὃ παρα-
καλό καὶ ἱκετεῖα τὴν ἀθθεντία σου εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἀδελφοσύνη,
ποῦ ἔχωμεν, τὸ ἦ τῆ παρακελεύα τὸν ἀποκομιστὴν τῆς ἡμετέρας γρα-
φῆς, συντρόφευσέ νὰ ζεῖς χρόνος, καὶ τί ἔχω νὰ γράφο τῆς ἀθθεν-
τίας σου πλεότερο· οὐδὲν ἔχω, πλήν δὲ ὁμεῖς μηδὲν ἀργήσεται, νὰ
μας στίλης ἀπόκρισιν βεβεοσύνη, ὅπως κατὰ στίλω εἰς τὸν ἡμέτερον
καὶ ἐκλαμπρότατον βασιλέα ἄρζει ἠγρον γραφὴν μου καὶ εἰς τὸν
ἀθθέντην τὸν Χαίρατὴν πασα, νὰ γένη τελία ἀγάπη, ὅτι ἡ αὕτη ἡ
ὑπόθεσις ἀργήσι θέλει μόνον, ὥστε νὰ στίλω ἐγὼ γραφὴν μου εἰς
τοὺς μπασάδες, μόνον ὁμεῖς μηδὲν ἀργεῖτε, μάλον ἐγὼ στίλη ἤθελα
καὶ τόρα ἄρζη εἰς τὴν ποληχρομένην τὴν βασιλία, ἀμὴ ἀνάμινα,
ὥστε νὰ μου στίλης ἀπόκρισιν βεβεοτικὴν ἐκ τὸν ἀθθέντην τῶν Βε-
νετιῶν, τὸν ἀνδρικότατον τούζι, καὶ πῆσόν το γλυγορότερο, ποῦ νὰ
ἐναὶ. ἐὰν καὶ ἦλθεν ἡ ἀπόκρισι, μηδὲν ἀργήσι, μόνον νὰ μας στίλη,
νὰ ἠδούμεν, τί ὀρόζουν, καὶ ἐὰν καὶ ἔλθῃ ἐκείθεν τὸ ναί, πιστεύσον,
ὅτι καὶ ἀπὸ τ' ἐμας τελίως, ὅτι γίνεται ἀγάπη, καὶ ἀφοῦ δώσει ὁ
θεὸς τὴν ἀφ' ἡμῶν εἰς ὑμᾶς προὴν οὖσα ἀγάπη, ἡδὴ θέλη ὁ θεὸς
πάλιν τὴν ἐξ ἡμῖν εἰς τὴν ἀθθεντία σου ἀγάπη τε καὶ ἀδελφοσύνη
καὶ τῆ ἐτίσθαι παρ' ἡμῖν γενέσθω, καὶ ἡμεῖς οὐδέποτε ἐπαλισμόνε-
σου γενήμεθα, ἀλλ' ὀφηλύται σου ἡμεθεν ἕως ἐσχάτης μου ἀνα-
πναῆς, καὶ πάλινεν τὸν θεὸν παρακαλοῦμεν τοῦ ἠγιένην σου τὸ σώ-
ματι, ὅτι ἠγάπησα τὴν ἀθθεντία σου τόσω, ὅτι οὐδὲν ἔχω τί νὰ
λέγω, ὡς ὁ τῶν κριπτῶν γνώστης ἦδε καὶ ἐπιστάμενος, μάλον δὲ, μὰ
τὴν ἀλήθια τοῦ θεοῦ, θέλο νὰ ἀναφέρω καὶ περὶ τὸν πιστὸν δούλον
σας τὸν μισέρ Πιέρω, πῶς οὕτως ἦχεν μεγάλη πίστη εἰς τὴν ἀθθεν-
τία σου, καὶ οὕτως πρέπει τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐναὶ πιστῶς εἰς τὸν ἀθ-
θέντην του, καὶ με τὴν πίστην, ποῦ ἠδαμεν εἰς αὐτόν, τόσων τὸν ἀγα-
πήσαμεν καὶ ἡμεῖς, ὥσω οὐδὲν ἔχω τί νὰ λέγω, ὡσάν καὶ τὴν αὐ-

θεντία σου και ἐσάν ὅσω τὸν ἀγαπάτε ἕως τήνδε ἀπὸ τοῦ νῦν και εἰς αἰῶνας δωπλοῦ θέλη και τυγχάνη νὰ τὸν ἀγαπάται, ὅτι οὕτως πρέπει, οὐκ ἄλλον δὲ νὰ ζεῖς χρόνους, ὅτι τοὺς σαρανταρέους τοὺς ἀγώρασα ἐκ τῆ σκλαβιά, τὸν Γεώργιον και τὸν . . . ., και τὸν Γεώργιον τὸν ἐστίλαμεν, διὰ νὰ φέρη τὴν ἑξαγορά τους και τὸν . . . . ἐπιστεύθιμαν και τὸν ἤχαμεν ἀπολητὸν και ἔφειγεν, και τοὺς ἤχαμεν παρακαμομένους διὰ χιλιάδη ιδ', και ποιήσον ἀδελφουσὸνη και λάβε τα, στίλε μας τά.

Χουσεηνσαχμπερς, φλαμπουράριος Ἄγγελος ἀστρου και Ἁγίας Μαύρας, Βονδίτζου και Λευχάδος και περιοχῆς δεσποτάτου.

Μηνὶ μαίφ α', ἰνδ. ιβ', ἡμέρα ε'.

A tergo: Τὸ εὐγενεστάτο και πάνυ ἐντιμωτάτο κῦρ Στέφανο Θεόπουλο, μπάιλο και πρεβεδοῦρο Κορυφῶν και ἡμετέρω φήλο και ἡγαπητὸ σὺν τοὺς κουσουλαρέους εἰς χεῖρας δοθεῖτω.

Orig. chart. tabularii Veneti.

XLVI. (1570).

Sultanus Selim duci Venetiarum.

Ἄφεντιὴν σουλτάν Σελήμ τῆς Κωνσταντινοπολῆς, Νεας Ῥομης, Ἄφρηκας, Τραπεζόντης, ῤιγὰς τοῦ Πόντου, τῆς Βεντάς, Καπαδοκίας, Παφλαγονίας, Σικαιλίας, Μπαφιλίας, Λικίας, Χάριας, Σιγίας, Σκούντζης, Ἄρμενίας, Ἄρβανίας, αὐθέντης τῆς Ταρταρίας, Οὐγκαρίας αὐθέντης και βασιλες ὄλονο και πάσα τοῦ σκεπουμένου ἡπο τὸν λῖον. ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν ἄνο προνία τοῦ μεγάλου θεοῦ και χαλαστῆς τῆς πίστεως τὸ χριστιανὸ, αὐθέντης τε και βασιλες ὄλονον εσας, ὅπου ἦστε φτέστες και ἄρπακτε τοῦ τόπου και αὐθεντίας, ὅπου ἐμένα ἀκαρτέρη μπέμπο σας χαιρετήματα, για νὰ ἡμπορεσο με τὸ χρέη τῆς ἐμῆς ἀνδρίας νὰ τελιώσο ἔκηνο, ὅπου ἔνε σ τὸ ἡψηλὸ και μεγάλο ἔμα τὸ ἐδικό μου, χρεοστῆς τῆς ἐναντίο εσας και ἔτζης ἐναντιο εκινο, ὅπου θέλου ηπι, ὅτι νὰ σας βοηθισου, κανοντας, να τὸ ἡξέβρητε. θελον χίσι τὸ ἐδικό σας ἔμα με τὴν μαχερά μου τὴν ἀκονισμένι και κοπτέρα, ης τιναν ἐντη, ὅτι σ τα τῆς οπιας μαχαιρὰς δὲ θελι ἀξήζη ἡ δυναμίσας, μιτε ἡ ὀλπίδα τοῦ τριζοροῦ σας, διατι

ἔχον νὰ ὄμε ποταμὸς τρεχομενος, καὶ θελον σας κάμι, να φίγεται, καὶ ἂν ἔχετε τοσι ἀνδρίαν, ὅπου να σας βραστήη ὁ φυχί σας. τὸ ρένιο της Κύπρος, ὅπου ἔνε μι χρεοφελετες, νὰ μου τὸ ἀφήσετε, δε κύριος νικοκίρης, ὅπου ημε εγω, με τήν δύναμι τοῦ σουλτάνου τοῦ Καέρος. η δὲ θέλο ερθι κατ' ἀπάνου σας με ολι μου τήν δύναμι τόσο δηὰ ξηρας ὅσαν καὶ διὰ θαλάσις, καὶ δε θελετε μπόρεσι νὰ βοηθηθιτε, διατη ἀπὸ ἐμένα θέλετε ἴστε χαλασμένη καὶ ἀποθάμενη, σφαμένη καὶ τροπιασμένη, διατη ὁ ἡμέτερος μαγας καὶ ὕψηλος προφήτης μου τὸ ἔταξε: ἀμι δια να ἐφανίσι πλεὸ καθαρότερα ἢ δικεοσύνη μου, ἡθέλισα καὶ ἔπεφα τὸν μπαροντα μου ἀποκρησάρι, οπισο εδοθι ωλοτελής ἐξουσίας νὰ ημπορη να σας ἔπι τη μαχη διὰ τὸ ρένιο, ὅπου εμένα ηνε χρεοφελετης, καὶ ἂ δὲ θέλετε τὸ δόσι, δὲ θέλετε λιψη ἀπο χαλάσμο καὶ τρομαρα τοῦ ἔδικου σας στάδου. καὶ θέλο σας κάμο τὸν πλεο τροπιασμένο θάνατο, ὅπου νὰ ημπορεσο.

A tergo: Επιστολι, ποῦ εστίλε ο σουλτα Σελιμης ὁ Τορκος την αυθεντην το Βενετικον.

Edidit Crusius, Turcograecia, libr. 4. 344.